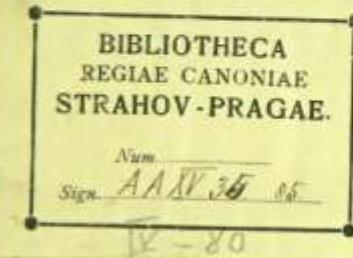

Eg. 95.

C. VII. 95.

Kupidowa Sleda/

Anch:

**Knijška vjitečná w
njj se wjseliká Chlipnost a
zlá bugnost Edla zapovídá a potupu-
ge: A přitom řkoda/ ohawa / v pokuta / has
nebního Smiliswa Cyzolosilwa (kteréž se
ach nastogte ičkto Et velmi velice roj-
mohlo a rozwodnilo/se okazuje.**

**R Pochwale Swatoho Stanwu Msc
jelsteho/a k potupě Russianiswih hanebného/
a ned raděgij k weystraje a naprawenij
tajdce / v hřejich Edla zapogicbo.**

**Z smyslu starých Deiteluow
Cyrkwe wybrana / Pijšmy Swatý-
mi/ pěšklady hognými/ a hystoryemi přes-
vnapni štvrjenia. A nonci v novot a posibně/
růžec modlana.**

**Od Symona Lomuriskeho,
Wytištěna w Praze / v Giřiňka Narina/
Rokha: M. D. XC,**

*České S. Monika. At
A. vydání. 1. 1790.*

In Cupidinis pharetram SIMONIS
LOMNICENTI, Hexametrum Th. Mitte sen: 1ym:

Espharetratus Amor, cœlustré Cupido Poëta
præm, & effictu rerum simulacra per apta:
Quod puer alatus, pueriles reddat amantes
Et lenitate sua flabili modo & insatuates,
Insanire jnat, caco simul igne perurl
Inrūz, & extorsam carpi & pale scire vultum
Ac cui florem rotu, non sine grandi
Corporis & mentis iactura: at vana profani
Numina linquuntur, pharetratus & ipse Cupido
A gregè Christigeno iusus procul ire, fassat
Cum faciborij, aliq[ue] sru & vulnere caco
Pectora incanti, quo fibru viru alatur,
Et polluta libidinibus mens esinet intra
Corporos uixit, culpej, farlescas biata,
Ac utring, mori cogatur morte perenni.
Quin magui a suo plasto sacra facerentur,
Et Triadi sancte sacram exhibeantur in adam
Quomodo cultores eadem castissima, castos
Poscit habere: matrem, senem, amq[ue]: ut duo in unu
Sint bonum: iuncti sociali g[ener]ine nexus,
Legitimoq[ue] thoro producant pignora nata,
Duminiq[ue] omnium repleant cultoribus orbem.
LOMNICII melius liber iste SIMONIS id ipsum
Proferet Historie documento veriusq[ue], perito
Nec minus exemplo panarum sicci: marcha,
Si etiam castu meritio perpremia dando
Astru ingreditur qua nil sadum atque petulcum,
Sed sygio semper cruciandum traditur ore.

Amor Cupidincus.

Proper. Lib 2, Elegia 13.

Quicunq[ue], ille fuit primus qui pinxit amorem,
Nome patris mirai hanc habuisse manu? r
Hui primus vidit sine sensu viuere amantes,
Et lenibus curu magna perire dona.
Idem non straxa ventosus addidit alas:
Fecit & humano corde volare Deum.

Scilicet alterna quoniam iactamur in ynda:
Nostrag, non vili permanet aura locu.
Et merito hanatu manu est armata sagittis?
Et pharetra ex humero Gnoſia virrog, iacet.
Ante scrit quoniam: tuis quam certius hostem.
Nec quisquam ex illo vulnera fatus abit.

Kupidowa milost.

Dobrj Malijc musel byti/
K tomu diwné Ruce miſti:
Kdo neypw Milost maloval/
Při milovnýchch spatkowal:
Že gšau bez myſlu zdravého/
Mřhagje mnoho dobrého.
Ne nadarmo křídla přidal/
Co by Milost létat wýdal.
Totž kdo se gři poddagř/
Že yako w Wodach tāpagiř,
Myšwagiř odporne ſtěſtiř/
Poikawagiř se s Nečestíř.
A ſluſně Ruce gemnými/
Štělamy Kupidowými.
Opatřeny/pře ostryymi/
Gnoſty Čaul na žadech s njimi.

Neb

Neb prw než milost poznagiř/
Ant gř raněný býwagiř.
Kdo koli tak raněn byl/
Každý ſimyſtu, y zdravij zbyl.

A iq Sene-

Seneca Tragædia. 9.

Vobarem eſe amorem ſingit innitem Deum,
Mortali error. atmaq; huic telis manus.
Milost/ a mytu Lidſteho/
Etiaweho a placheho.
Boha sobe wnymsili/
Kuec Etſtely opatſili.

Proper. lib 2. Eleg. 1.

Omnis humanus sanat medicina dolores.
Solus amor morbi, non amat artificem.

Każdą nedużą zdrowiatis.
Lekarstwo mię z głębi i.
Samu milost, jądnę leczy.
Niezdrawijs, niktą wlezy.

System 3

Wysém z Rožmberka na Českém
Krumlově, Dán a vládak Domu Rožmber-
ského, Mysír Českého říšského Statku Raus-
na uč. Nejvyšší Purkrabě Krá-
lovství Českého.

W tym Zabrodzu prześwietla/
Ciemnowa leśna ohyzana zia
W te Zabrodzie Frana Nalej/
W temu/te leśni rosoń mój:
A dobro ajean te Kościelę/
Płynie rosoń pod ną wojdy.

Nec non in Schedae mitte/
Vbi te Kali Naumus annis
Sicca vixit dea Nicanorae/
Vixit quod estimabat h. ann.
Nam illa Dux te in fructuosa
Opifianus et Kali datus.

Arma Illustris ac Magnifici D.
D. VILHELMI VRSINI à Rosis &c.

Rojmberk'sti Starom' Domes/
Vil'm Narozum pone domine
Tnach stedkum Ratisl' kufy/
Dare gau mrosl' siuš,
Kniž Svacík bohemus/
Nefaciorum obprati.
Konec/ Vil'f in u sošenolis/
Zak slavná Arma Bohemie.
Konec o Odincem roducho/
A vedenang horoscho.
Sobch'go pamata o chroala/
Do dnu potentiam jistala.

Neb co se n cinciu debude/
Machó metu rereci bude
Proči tak w waltach a bogi/
Zak v m' Nal'bach a potegi.
Kdo che chvaliu obřej/
Pellina leme, w páneti.
Ma minci zahowari /
Za gesi povlomené chvotati.
Majeme recovsich čineb beri/
Zak ročinu let bude mgti.
A M E N.

Dedicatoria.

Wysoce Brože-

nemu Pánu/Panu Wys-
lemowi z Rojmbergka/ana Če-
stem Krumlowe/Panu a vládaci/sas-
wne Domu Rojmborského: Echo M.
Čejšské tagne Radde/ Kynicki Towa-
wasz římská říše/Roma/ a římskou pustras-
di řeklomou řeckou/Bani měmu dědicem
mu a molečivimu Echo milosti,

Ený wic
neznámá Mi-
lostivý Pane
Lidu Božíj-
mu / kterak
Prvníj Otec
náss Adam/ga od Pána Boha
w Ragi siwořen nevinnostj při-
rozenou byl obdařen: kteravžto
sebe w říšce své potomky osí-
hati/ a od každého oštětu těchnes

A *

¶ Předmluva.

Skrutně / odemne prostého Wass
sy milosti poddanco / ochotnau
mysli / a milostivě z Rukou mých
přijíti / a pro milost Vazylku a
Národu našeho Českého / o
nějž se wždycky pečovati a věr-
ně starati ráčte / aby také Kníž-
ek pobožných nedostatku neměl/
ge oblijbiti / a přitom mým wždy-
cky milostivým Pánem a ochrán-
cem byti a záštati ráčte. A
ná Milostiivý Pane / budeli kdy
při mne taková možnost yaká
gest wůle / totíž buduli čím / pod-
statněgším mocem / k zachování
Wasssy milosti Směna a pa-
mátky slavíti / a co více ke cti
k chwále Boží / a mé milé Vla-
sti přátelům včiniti / včinjm wſce-
cko wždycky ponížené a powolné
rád. Stížm Pán Bůh wſce-

¶ Předmluva.

mohúch / ráč Wasssy milosti / n s
gegn milosti Panj / Panj Pois-
xenau / Panj mně milostivau /
scestně zdravuj / a své Swaté po-
žehnání dátí / a odewsscho zlého
po wšeccky časy osížhati / toho ná
Wasssy milosti věrně a poníženě
nepřestávám žádati / wždycky.

Datum w Sjevětině na grun-
tech Wasssy milosti / w Pátek
den Swatého Cyrila a Metoda
níka Božího / wedle Kalendáře
napraweného / Léta wěku po-
sledního / M. D. XC.

Wasssy milosti

Poslussný a dědičný
poddaný

Ephrem Comnickp.

KE Cíeskému vprýmne- mu Čtenáři.

Láska v milých Čtenáři/
Vábeč vysídkni/mladý, starý.
Vidíšte snad co se nyní/
V tomto Světě děje činí.
Venus Ohهى rozjítila/
A milostí opogita.
Vysídky Národy a Státy/
Dáš tomu každý za pravý.
Ze Vlach. Český přilehlý/
A v Čechách Ohهى každý.
Kterýž horň u každém věku/
V Duchovním/světském člověku
Neb téměř kněžn v Páni/
Vysídkni Venusíjho poddání.
Mladency/v množným věnují/
Ženy/v Panu gi slaují.
Na vši strany zle je dělá/
Rupido wa gemina Štěla.
Než se kdo naděje brže/
Anť ho raní v geho Srdeč.
Dostane těžké nemoci/
Neráčili Boh spomoci.

Mnoph

Mnoph se stěstí v blázniví/
Pohrdage Bohům božím.
A čině to což nesluší/
Strašil Čelo milau Dusy.
Také geho čest v Statci/
Prýgde mu vysídko na zmatek
Moje Venusíje všem protiwná/
A vše to to velmi divná.
Je mnoph bude sešly kmeti/
Gla giž na Světě drahně Lec.
Gessic̄ mu nedá pokope/
Musí s Venussího do boge.
Mnophá též Baba shrbená/
Giau giž stará sešlá Žena.
Předec̄ s ní chec pochávatá/
Swau rožkojs prowożowatá.
A co pak ti Čide mladý/
Dlauho se žváti nedadí.
K Rupidovi do hospody/
Gdau/neznajíce své řekody.
Opogice se v rychlosti/
Lau Venussíjnau milostí.
Luž páši hrozné mržkosti/
A ohavné nepravosti/
Proti Bohům veletnosti/
Kruoli ičesně žádostí.

Na hore

Pakli se vječ kteremu/
Člověku Bohomyslnému.
Dostane do Rukou geho/
Přeji mu z Srdce pravého.
Cestli co může nabýti/
Z této Knížky pochopit.
Abž gij o Bohem výjival/
Sobě v gumi sprišpiwal.
Ne zarukugi žádného/
Ale gednoho každého:
Proším paneck vrhání/
Cízy práce všichpanj.
Ale brž mässli dar yaký/
Pracuj a pomoz nám taký/
A dák Pán Buoh požehnání/
Spis než ja to pomlauwaný.
A wy pak milí Čechové.
Mogi milí Krájanové.
Genž dogdete této Knížky/
Za malé stromné Penížky.
Proším za mau prach chudau
Bládege/kdož vdečenj budau.
Ať Krystus Beránek tichý/
Odpusť mi těžké hřichy.
A nás spolu z své milosti/
Oddáť věčnau radostí. Amen.

Etim. a komedie.

Proti newděčným a btr. hawým příklad.

Nějaký Čísař gednoho dne
po Poledních výpravil se na Čow.
V přihodilo se/ když gel přes Čes/nastal
gednoho Hada/ kterého Paštrý popadl/
a odessel se ho/on křídlo tu hrozně. Čí-
sař sliovav se nad nim / odváhalho/a
chlepe ho zahéjil/ do Klínu sobě položil.
Had když se zahéjil/ vstoupil Čísaře / a
ged swým pusul do něho. V weice Čí-
sař: O newděčný co činjs / a pročmi se
za dobré zlým odplachis Č dán Hadu
blas/ jako oné Bosliche Balamové na
onencas/který promluvil takto :

Quod natura dedit, nemo negare potest.

Kdo co má od přirození/

Těžce se to při nem změní.

Ty gij mi (prey) včinil co na tobě
bylo dobrodins/a pá gsem pak tobě se ods-
měnil wedle mého přirození. Ty gij
se mně hledel všeliké vlivnosti dokazat
a pá tobě tím/čím mám/musel gsem
se ods

ged Jazyk vrahade tak srodliwý gest / že
jova by se co horšího nagnit / a k němu
přirownati mohlo. A protož řež
cheče od toho neymudřejšího Filozofa
šta / a neysprawedlivěgslivho Šaudce
Krysta Pána / odsauzen a k věčné výde
swázan nechti / hled se newdečnosti a ve
trhání warowati / a žádnemu zlým za
dobre se neodplacovati / aniž chřéž tím
Hadem gedowatým byti / a mně za tuto
prošlau prácy man srodi / aby nepřis
lo na toto Poctovo propowědění.

Omnia sunt ingrata, nihil fecisse benignum est.

Nelze co dobré činiti /

W čem pracovati tříti.

Neb gřež všecky výječné /

Gšau Lidem velmi newděne.

počas

Počátek / a neb rozdelení Knížky této / o čem se w ní píše.

O Počátku a srode	list 1.
O Záporovědcích	4.
O spásobách a rozdilých	55.
O Weymluvách	Smíšená Čp. 62.
O Polurách	zoložitwa.
O Přijemách	123.
O Lidech gěj nemohau	139.
O Odbranách (nechatati)	168.
O Manguelských klerého času magi se přidowat	174.
II/a tak je bude tím tato Knížka zavírat 197.	

Tulli-

Tullius.

Casta placent superis;
Pán Duoh čistotu miluje/
Každý čas gi oblibuje.

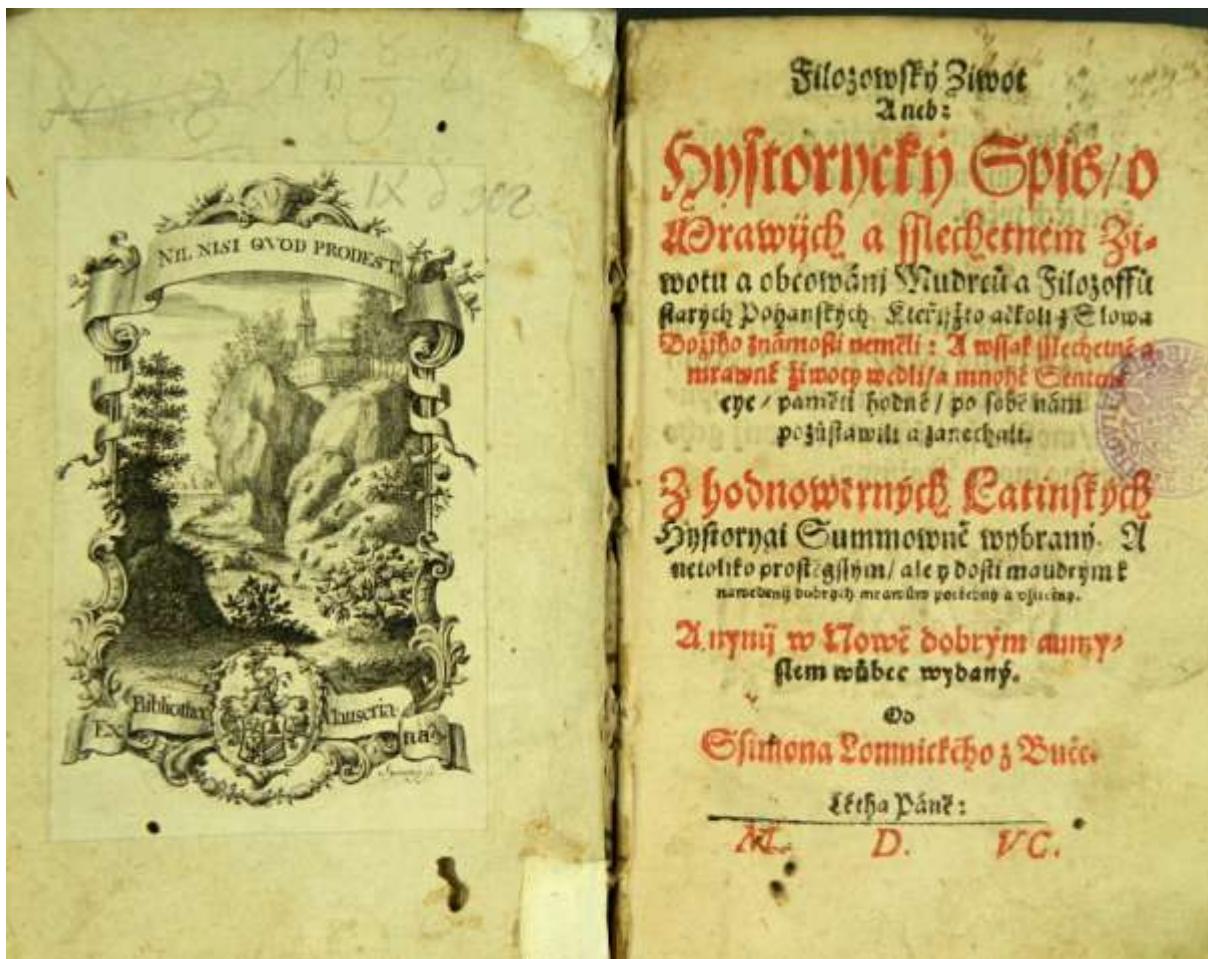
Zacíma se Kníž-

O Potupě Smilswa. List I.

Zacíma se Kníž-
ka / o wſſeliké chlipnosti /
a zlé bugnosti Čela / totiž Smil-
swa meziutého / a předně tuto je polos-
tí / o veliké potupě a ſteoděkies
ráž pocházejí z něho.

O Potupě Smilswa.

Svy Ežy wſſe-
ni tohoto pře-
vráceného Smil-
swa hanebnými
řečovými neymez-
zutkássá gest a
neyffodliwégs-
sly hřich Smilswi / kterýžto wſſes-
tý dobiec všech Čloměk a rozptvili-
ge / a takto se niwit obracuge. Wys-
prawuge otem w Anghach swých
newinný Job a prawuj takto čka : 3.5.11.
Ten gest (prý) hřich těžky a nepra-
vost

Moudrosti XII. Kapit.

Nebo z velikosti krásy u Stvořeč
ný / z věcetdlné může poznán být siwo-
čel těch věců.

S. Křížman: 1. Kapit.

Neviditelné věci Boží / seze ty
kteréž včiněny jsou / při Stvoření
Světa / když se rozumem pochopu-
gí / mohou společně být / totiž geho
věčna moc a Božství.

1449 | F

Petr Wok z Rožmberka a
na Českém Krumlově Pán a
Vladař Domu Rožmberského.

A Růže milá přemilá /
Rak gsy se velmi změnila.
Ukdyš mnoho květů měla /
A gijs nyní osaměla.

Bylás Čzervenna/ gíjs býlá/
Wssak gíj předce libá/ milá.
Uč se wůně twá wždy cýtú/
Naderšedča gina kroujtú.
A že pak wécy wsseliké/
Malé y také veliké.
Na Swětě proměnu herau/
Y Lidé také tau měrau.
Protož y ty milá Růže/
Gináč to býti nemůže.
Než k wěčnosti se strogiti/
A odsud také hosiiti.
Pán Bůh pak k swé cti a chwále.
Rač té nám ponechat dále.
Abychom sfrze wůni twau/
Mohli občerstvit mdlobu swu.
A když nestací býtu zde/
On sám té rač z milosti swé/
V Ragsté řahradě střupiti/
By se mohla wěcně stěwüti.
AMEN

DEDICATORIA.

Myſoce Brožené
mu Pánu / Panu Peter-
Wofu z Kožumberka/ a na Českém
Krumlově ič. Pánu a Vladislavu Šlawa-
ního Domu Kožumberkého / Pánu
měnu milostivému a Dědič-
nému/Seho milosti.

N Myſoce Broženy
pane, pane můj mis-
lostivý a Dědičny w
gđnekuze kteráž slo-
we Gesta Romanorum, tato hysto-
rye Morálny se nachází a témoto slo-
wy položena gest. Dominicanus ^{ap 1125}
Kralowal / velmi opatrný a we-
wšem wssudy spravedliwy Čysat
a učbo Král. A ten nižádnemu ne-
a uč obpsu

DEDICATORIA.

přidati/a summau na Čele y na Dus-
sý požehnati. Toho y gineho wses-
ho dobrého a neylepsyho/ se wsemí
ginými/Wassý milo: wčernými pod-
danými/ wčerné vpěčimí/a snížené
povossecký časy žádati nepřestáwám.
Datum v Šewerině na gruntech
Wassý milosti 14. dne Octobris genž
gest den S°. Calixta kterehožto dne
před 248. Lety. Uměl gest slavné
a svaté paměti Pan Petr z Rožum-
bergka Neyrovssy Hoffmistr Krá-
lowství České syn někdy P. Gina-
dřicha z Rožumberka narozený z
Marky Alžbety rč. Leta Pa: 1595.

Wassý milo:

poslušná a dřiděná
Poddaný.

Simo. a Comitess.

¶ A Čtenáři.

¶ K Čtenáři počognému
a Čechu wčernému.

V Rydevwssym můg milý Čechu/
Vinnugit žádám prospěchu.
Přitom zdrawuj, také sťestij/
A wſe což dobrého gesti.
Wedle toho tuto Knjžku/
Kterauž za málo Penížku:
Snadně budess mocí dostati/
A w Praze se gi doptati.
Radimi aby kaupil sobě/
V pravidě žet se zlínbí tobě.
Pakli se ginam pobere/
Mnoho Čewicu nezdere.
Nebude dražsý o mnoho/
A co dáss nepykness toho.
Pražíjm pak řeči povlovnau/
Tento Spis neb knjžku řeownau
Zc gsem

Včinil vdc̄k a k lžibostí/
Přejmu k některé ctinosit.
Sobě h glnym mohl dát/
Bez pochoršenj to psati.
Cožby čistí hodně bylo/
A jádnemu nesfodilo.
Mohau se témuj naučiti/
Který mne chřegi zlehčiti.
Swým daremným spisowáním/
Nepříjemným vstípaním.
A tak gesili w této době/
Tento Spis bude vdc̄k tobě.
Z toho se velmi potěším/
Snad se pak bohda polepším.
Zí napříjšy něco vydám/
Když svůj čas k tomu vhlijdám.
Což se bude moct lhbiti/
Tobě k myslí k wuli být.
Tým gíž chcy swau řec zaříjti/
Deyž se Pán Bůh dobré mýti.
Sím: Lom: z Bult:

Filozofij život.

Začijná se Knížka o Životu a dobrém chování

u Filozoffůw Pohanských k na-
vedení Mratůw Křesťanských.

• 5(*) 50 •

O Talesovi Filozoffi.

Tales Filozoff Tales Filozoff
Alzye w Athenach žes
omi Riecké welmi sloují:
ny a wznessený byl / gta
první Mladec z všech slas-
wných sedmi Mladců Rieckých / o nichž
poeta napsal.
*Nomina septem sapientum Graeca cantat,
Paribus ac notos diuersis Orbi bonar.*
Sedmi všech Mladců gmatna/
Teb máss náže polojená.
Které Rieckové cež slaví/
Dí ge zna wsecken Swit/prawé.
C Gichle

až se čemu podívit. Protož budeli kdo těch marností nasledovati/a s Swětem se srovnávati/a w něg wydávati/gest se obávati aby nezahynul. Nebo nemůže žádný/y světu y Bohu se išbiti/a gím oběma slaužiti.

Nepřátelé Království/gsau bázbowé u wrahové Lidsei/kejki wždycky hledij Čłowěka duchowně žabiti/a na Duszy zamordowati. Nemohauli sami strze sebe/ale řeče Bradyče/to gest Čelo nasse mdej/kecž strze wuoli swau/žádost plau/yoko Bradyč wlašy/tak ono dobré ctnosti na křtu Swatém přigaté sholuge/a gich zba wuge/kyňk hřichu swoluge. Ale gestliže Čłowěk konec svěmu ženě mihi/to gest na swau snt pamatowati bude/myslyc že newy když kde má se s ní počkat/a hakau smrti vmtříti/eda tým odvede se a odstaupí od každeho zlého činu/a bude mihi k vgti a k vwarowani nebezpečenství a wěčného zahynutí dobrau přejinu. Protož y my hledme ty tě ctnosti zachowávati/na ně pamatowati/a nimi se spravowati/A tak budem moc do wěčného odpočinutí pčigeti/a wěčného zlého vgti/Amen.

Omluva

Omluwa zstrany Errat a proměnění Liter některých.

W této Knížce/meylký, chybý/
Gsan některé bezpochyby.
Nemůž wse po sruče byti/
Snadno se tu mluž zmeyliti.
Protož kdo tak hlaupy neníj/
Uagda nějaké zmeylení
W Liteře nebo w slowičku/
By bylo w smyslu trošičku.
Nluže to sám naprawiti/
A na dobré obratiti.
Neb gest toho dost na malé/
Stim Čtenáři bene vale.

Omluva

Omluwa Authorowa/ zstrany Sentencij Latiniských w této Knížce položených.

Je gsem pak w této Knížce/někde žhuska Latiniske Sentencje kladl gsau toho přijíminy toto. Sedno/je nevlépegi w tom Nazyku znij/w kteřím povíděný a neb psaný gsau. Potom je kdo málo Latiniskému nazyku rozumij/yaký gest velmi libe/přijemně a sladce ge čistí a wěděti. K tomu je někomu zlžbili se ta některá Sentencje/někdy při posedění překláděm když se k tomu přijíma dá/ může gi mezi maudřimi propowědi/ty/y w psani svém časem vživati s prospěchem. Naposledy nesydňm se toho wžnati/a k tomu přiznati/po něwadí takových wžněsných filozoffsu/Sentencje gsau hluboké/smy

slu a tagenství plně/že někdo lepegi může gím rozuměti/a ge sobě sám wylouži/nežli já prostý. A protož ačko li gsem ge wedle zdání mého/w České Rytmy vivedi/wyloži/a Česštis nau podložil: A wssak přitom swau nedostatečnosti poznawage/maudřeg sňm sebe/lepšího a vlastnígssjho/richtž Sentencij wenzkladu žanecháswam. A tak vpríjminy čtenář mám žato je mi w tom za zle mihi nebude/ale wsecko wdečně a za dobré odesunne přijmę/tu důvěrnost a nadějt mam a žato y wšech wüber/ y godnoho každého živlásí/ včetwě proshym a žadám.

SYMBOLVM SIMONIS
LOMNICENI à BVDCZE.

Sincere & Liberè.

Budimus tibi a Swobodne/
Bodejs eten stanowan hodni.

AD INSIGNIA SIMONIS
LOMNICENI à BVDCZE.

Prostiens scopulo STR EN Achelcia, spicas
Triliceas summa capide quinq. geris.
Cesare LOMNICO collatum insigne SIMONI
Seilicet arcuum symbolon istud habet:
Inmundi cantar scopulu, fructuq. canendo
Quatis, & hoc Patrie, quod facit omne vives.
Ad. Muld. à Greyffen.

Regis

Registrum na tuto Knijz-
ku/ kdeby se osterem Filozofsu hlo-
dati w ni mto.

52 (* 7)

Anaximandrowi	16.	Lift.
Anatharsowi	16.	
Anaxagorowi	25.	
Aristoppowi	36.	
Aristotelesowi	46.	
Apulejowi	51.	
Biasowi	10.	
O Chilonowi	Filojo: 7.	
Erebolowowi	13.	
Cratesowi	26.	
Eatonowi	68.	
Claudianowi	99.	
Demostenesowi	37.	
Diogenesowi	40.	
Demasowi	54.	
	Epimes	

Registrum.

Epimenidesowi	18.
Euripidesowi	40.
Ezopowi	28.
Epikurowi	54.
Galenusowi	96.
Homerowi	19.
Hypocratesowi	38.
Horatiusowi	80.
Isoocratesowi	30.
Juliusowi	Filojo: 76.
Lygurgowi	21.
Ouidiusowi	83.
Pittacowi	9.
Periandrowi	15.
Ptytagorowi	22.
Platonowi	46.
Ptolomeowi Phila:	60.
Planckusowi	69.
Vlautusowi	70.

52 ii

Plus

Registrum.

Plutarchowi	89.
Vliniusowi	lbi.
Ptolomeowi Aleks.	91.
Dorphiriusowi	98.
Quintilianowi	96.
Solenowi	5.
Simoniodesowi	27.
Socratesowi	32.
Statiusowi	62.
Scipionowi	Filiozo: 03.
Salustiusowi	69.
Senekowi	84.
Secundusowi	93.
Symmachowi	99.
Tacjowi	1.
Theophrastowi	56.
Ticuowi	67.
Tulliusowi	76.
Terentiusowi	-erem-

Registrum.

Erogiusowi	97.
Virgiliusowi	71.
Varrowi	78.
Valeriusowi	85.
Xenocratesowi	Filiozo: 52.
Xistowi	81.
Zoroastesowi	35.
Zenowi	28.
Zenodotesowi	61.

IN F I N I S.

D ij

Mar-

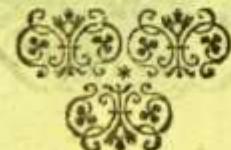
Macrobius in lib. de somno Apionis.

Deus qui prima causa vocatur, omnium quae sunt, Dominus & origo est.
Pán Boh sám počátkem sluge/
A všech věcích se gmenuje.
Které ḡiau ēde koli yaké/
Oest pánem priowodem také.

Přísluší i. Kapitó.

Sapientiam atq; doctrinam, stulti despiciunt.

Maudrosti také včeným/
A příkladným narodeným.
Neyspujs Blázni poherdaguj/
A ti genž sinyslu nemaguj.

Wytištěny w starém Městě Pražském/v Svatého Nygrina.

Léta Páně:

M. D. VC.

Práva a říja

zení Zemská Království
Českého v krátkau sum
mu vvedená: 30. B. xij.

Skize
Mistra Pavla Kryštyana z
Goldyna a na Martinicích /

Rančeře Starého Města
Brněnského Prostěho. R. 16. 90.

M. D. LXXXIII.

S. C. M. DOMINI D.
nostri clementiss: RODOL
PHI II. symbolum.

A D S I T.

Quicquid ago vel agam, Sacri mi-
hi Pneumatis A D S I T
Gratia, ut I M P E R I I sint rata
Sceptra mci,

Michal Sspánovský
z Lisowa a na Pacowé Geho
Milosti Císaře Rijnstého Rad
da z císařovsí písat Krá
lovství Českého.

1550

Vroženému a

Statečnému Rytíři

Panu Michalovi Sspánov
skému z Lisowa/a na Pacowé zc.
Geho Milosti Císařské jakož
to Krále Českého Raddé / Císa
řovsímu písat Království
Českého / Panu sobě dobré přání
Službu svau wolnau/s vinszoránje
od pana Boha wsemohancyho/dlauhoho
zdraví/a gineho všechno naylepšího
dobreho a prospěšného
wžkazuge.

M Epochybing
Vrožený a Sta
tečný Rytíři /
Císařovsí pa
ne písat Krá
lovství České
ho / pane mně dobré a lastas
wě přánívey/ že mnozý mi co zia
wykladati budau / že gsem tuto
A iž prácy

TYPVS SVPREMI
IN REGNO BOHEMIAE
Iudicij, Constituti e XV. Baro-
num, & VIII. Nobilium
Personis.

In Regno, Summi, Procerūq; Equitumq; Bohemo
Iudicij Patres, denitas iſte typus.

¶ List I.
O Wolenis

Krále Geho mis.
losti.

A I.

¶ Král Český má wolen I.
býti / yakž od starodávna bylo /
na hradě Pražském.

¶ Kdyžby zwolen byl/a přigel/ II.
Maywysšy purgkrabě Pražský/
žámku hradu pražského Geho
Milosti w moc bez odporu poz-
staupiti má.

¶ Heytman hradu Pražského III.
ho / po Smrti Krále Geho Mi-
losti kdyby bez Dědického vničel/ E
Maywysšymu purgkrabi Praž-
skému s žámkem zřený még.

¶ Kdožby w žemi bavíku vči III.
nil prvé nežby Král zwolen byl/
ten y stím kdožby gey ffedrowal/

B Česk

Let
očby se kolivěr ta dva Starzy
na Obecném Sněmu swolili/su
dau mocy Práwa svého/ s vůlq
Geho Milosti Královské sobě
přičiníti/a nebo vgýti. A též o
Saudu Žemském/ aneb o ginych
Sandech/ očby se s wuolij Geho
Milosti Královské swolili/
Sudau mocy za Práwo vs
stanowiti.

S.

Sit laus æterno & viuenti Cordisq
inspectori D E O, per infinita sc
culorum secula.

— Regis

Registrum na tato Brzízenij Žem ská.

A

Abbatyse/Přewory/ a Kon
wentowé / yak poháněni býti
magij — — C xxxviii.
Abbatyse na dotázky powinny
gsau odpowěd dāti. C xxxix.
Auteladnijc co gest / a počuta
nař — — O xxii.

B

Vláznuw a nemaudrych opátros
wáníj — — J lv.
Brani při Dstách kdojby obna
žil — — L xxi.
Brani Komorníka E xvi.
Brat rastarssy poháněti/y pos
háněni býti mā — C xxix
¶ Brat

Bratr Starší mladšímu dílu
vratiti nemuož — J. LXXXI.
Bratr mladší dílu na Starším
yak má žádati — A VI.
Bratr Sestru vzdávage/co pomí
dá/tjm gí neodděluge A VII.
Bratr nedýlný prodaliby co kdo
mu — D XIV.
Bratří dílny y nedýlny C XXXI.
Item: Těž — — p XXII.
Bratří nedýlny pozůstavili po
sobě Děti — — A VII.
Bratří Leth nemagice J. V.

C

Cedule Dílny při podání yak se
pladau — — A VI.
Item: Těž — — A VI.
Cedule v poselství pro zátek a
zhanení — — A XI.
Cedule trádne kdožby psal než
lépal — — E XV.
Cedule pro Swědomí při pákos
mu dn

¶ Registrum.

nu dodawany býti magj. p III
Cedu lemi než Listy rozděloué R.
Cedula/ Listuow a Mageskátuow
kladent — — p V.
Cesta Obcý w gedené Wsy přewo
ráwaný — — L XLIII.
Chlapstwym osoba z Starouow
narčená — — R. XIX.
Chodcuow/ Žebrákuow a Pastýz
číw wyzwishowaný R. XVII.
Chromého Příjsaha p XXXVI.
Cela sám Echo Milost Králow:
ská wysazuge — — A XII.
Cela proti Way sadám starým wý
žádaná — — A XII.
Cela kdož od lidí berau/Cesty/ Zrá
ze/y Milosti ak oprawugj R. XI.
Cela progeth — — S XIII.
Celi komužby se dotýkalo/má pr
wé na Smilauem podán býs
ti — — A XIII.
Celi a Žrdla když se dotýče/poruč
nícy nemohou býti C. XLVIII
Celi